

Redaktora vārdi

Kas vieno un iedvesmo

Nupat mūs iepriecināja vēstule. Bijusī dundadzniece Ilze Braunfelde atsaucās iepriekšējā numurā it kā starp citu izteiktajai domai — sak, nebūtu par skādi uzzināt, kā pašvaldība strādājusi «Vērduņa laikos». Liels paldies par sūtījumu!

Pagarais un izsmeļošais stāstījums lika aizdomāties. Tas atsauc atmiņā padomju laikus. Jā, protams, zemdegās labi jaušama toreiz valdošā ideoloģija, birokrātija (kas arī tagad liek spieķus mūsu dzīves riteņos!), taču ir kas pāri tam visam. Mūsu tautas tikums. Liels, nesavtīgs darbs, neskaitot stundas, neprasot, «kas man par to būs», un bieži vien strādājot arī ārpus oficiāli noteiktā laika.

Protams, salīdzināt ir kārdinoši, bet īstenībā nemaz ne tik viegli. Un varbūt arī nevajag. Vienīgais secinājums, ar ko man gribas dalīties: ir kas tāds, kas stāv pāri uzskatu sistēmām un sabiedriskiem veidojumiem. Darbs. Paldies cilvēkiem, kas to atgādina. Un lai tas mūs iedvesmo! Uz labiem darbiem.

Alnis Auziņš

Pašvaldības budžets 2013

Budžetu skaidro izpilddirektore Inga Ralle un finanšu speciāliste Zinta Eizenberga.

Inga Ralle: — Novada domes deputāti 24. I domes sēdē vienbalsīgi pieņēma 2013. gada budžetu. Pirms tam komiteju sēdēs bija analizēts katras iestādes finanšu pieprasījums un izdevumu pamatotība, kā arī pašvaldības iespēja piešķirt finansējumu. Pateicos visiem iestāžu vadītājiem un finanšu speciālistei Zintai par ieguldīto darbu budžeta projektu sagatavošanā!

Esmu pārliecināta, ka deputātu vienbalsīgais balsojums ir teicams novērtējums labi sagatavotam un pārdomātam kopīgam darbam pie budžeta projekta.

Pašvaldības kopbudžeta ieņēmumi 2013. gadā plānoti Ls 2 322 075, bet izdevumi — Ls 2 740 162. Kā galvenais ienākuma avots pašvaldības budžetā ir ieņēmumi no iedzīvotāju ienākuma nodokļa un nekustamā īpašuma nodokļa.

— **Vai budžeta izveides gaita šoreiz ievērojami atšķirās?**

Inga: — Bija viena galvenā atšķirība — pagājušā gada naudas atlikumu novirzīt nevis algu palielinājumam, bet investīcijām.

Zinta Eizenberga: — Tas nozīmē, ka pārdalītas ir prioritātes, tomēr jāuzsver, ka pabērna lomā nav palicis neviens, nevienas struktūrvienības budžets nav mazāks par pērno, tas vairāk vai mazāk ir audzis.

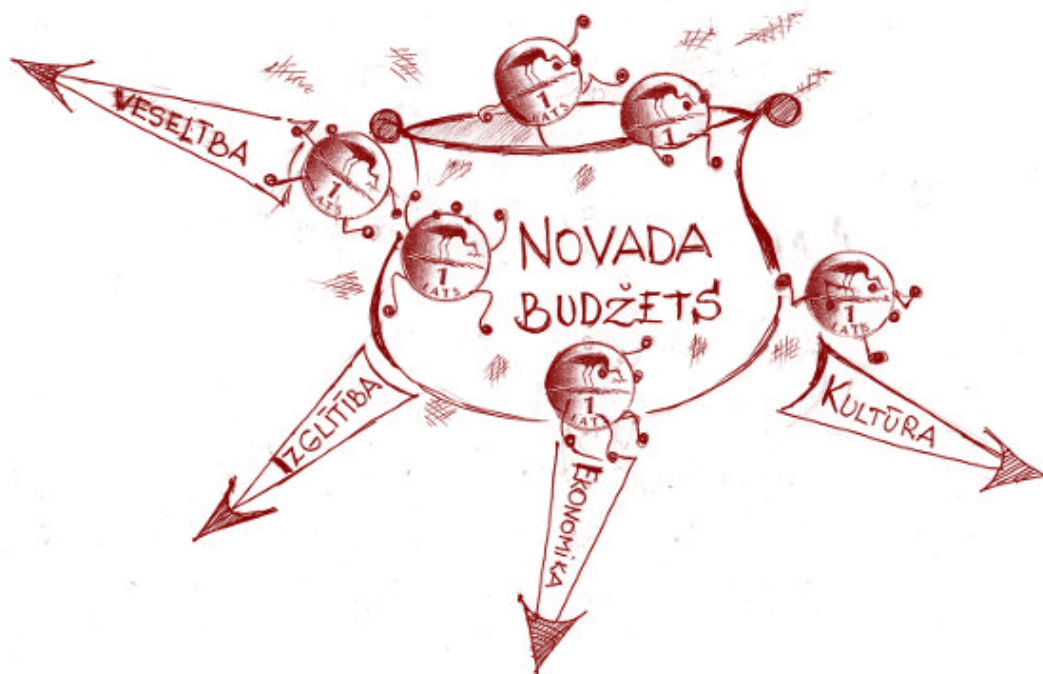
Investīcijām nekad iepriekš tik daudz naudas nav paredzēts. Iespaidīgs ir salīdzinājums: Ls 509 613 šogad, bet pērn izpildīts par Ls 148 700. Tik strauju kāpumu nodrošinājis pagājušā gada līdzekļu atlikums, jo labi pildījās iedzīvotāju ienākumu nodoklis.

— **Pastāstiet par investīcijām sīkāk!**

Zinta: — Jāpaskaidro, ka lielajām investīcijām, Eiropas Savienības līdzfinansētiem projektiem, šīs summas daļēji veido aizņēmumi. Kopumā plānots ņemt 206 000 latu aizņēmumu Valsts kasē. Tā no valsts puses bija pašvaldībām iezīmēta nauda. Savukārt deputāti bija lēmuši, ka mēs piedalāmies un apgūstam šo naudu.

No lielajiem projektiem minama pils pagalma rekonstrukcija par 110 879 latiem, darbi jāpabeidz līdz septembra beigām. Brīvdabas estrādes būvniecībai pils parkā paredzēti 68 292 lati, arī šis lielais darbs jāpabeidz līdz 30. IX. *Mazās skolas* sporta stadiona rekonstrukcijai Saules ielā 8 plānoti 27 115 lati, un darbi jāpabeidz līdz 6. IX.

Tāpat mūs gaida bērnu dārza *Kurzemīte* jumta rekonstrukcijas pirmā kārta, kam esam paredzējuši Ls 95 000, *Mazās skolas* garderobes un foajē remonts — Ls 26 000 latu, Mazirbes internātpamatskolas apkures katla iegāde, Dundagas Veselības centra katlu mājas rekonstrukcija, kā arī lifta iebūve.

Inga: — Turpināsim darbu, uzlabojot un sakārtojot novada infrastruktūru. Kolkā uzsāks, savukārt Dundagā pabeigs ūdenssaimniecības projektu. Jāpiemin ielu apgaismojuma rekonstrukcija Dundagas un Kolkas centrā — kopā vairāk nekā par 60 000 latu. Šī gada budžetā ir paredzēti līdzekļi virsūdeņu novadīšanas sistēmas rekonstrukcijai un tīrīšanai.

Zinta: — Dundagā ūdenssaimniecības projekta otrā kārta beidzas 30. V, tad visām ielām vajadzētu būt kārtībā. Pašvaldība paredzējusi savu daļu budžetā, 11 000 latu, ietvju un ielu atjaunošanai. Pašvaldības līdzfinansējumu un līdz ar to aizņēmumu Valsts kasē vajadzēs arī Kolkā paredzētajam ūdenssaimniecības projektam. Protams, notiks iepirkumi, summas var mainīties.

Inga: — Paldies visiem projektu rakstītājiem, jo, izmantojot Eiropas Savienības fonda projektus, varēsim strādāt pie attīstības!

— **Kas būtisks mainīsies, kad taps jaunā estrāde?**

Inga: — Ir iepļānoti vērienīgi Dundagas

brīvdabas estrādes būvniecības darbi — iegūsim jaunus vaibstus Dundagas sejā! Jāuzsver, ka jaunā estrāde labi iekļausies kopējā ansambļā ar pili un parku.

Šī gada budžetā ir atvēlēti līdzekļi arī mūsu kolektīvu dalībai Dziesmu un deju svētkos — 7725 lati. No mūsu novada piedalīsies divi deju kolektīvi, divi kori un divi ansambļi — Kolkas *Laula* un koklētāji.

Pašvaldību vēlēšanu nodrošināšana izmaksās 9874 latus.

— **Un sīkākie darbi izriet no rīcību plāna?**

Ls 310 835 (**11,06%**) pašvaldības teritoriju un mājojku apsaimniekošanai, to skaitā nekustamā īpašuma apsaimniekošanai, attīstībai un plānošanai;

Ls 101 265 (**3,60%**) veselībai, to skaitā sociālajam dienestam, pansijai *Jaundundaga*, sociālajiem pakalpojumiem;

Ls 390 756 (**13,90%**) atpūtai, sportam un kultūrai, to skaitā sportam, bibliotēkām, Kubalu skolai-muzejam, Kultūras pilij un pasākumiem, Dziesmu svētku izdevumiem, Kolkas tautas namam, avīzei;

Ls 1 087 042 (**38,66%**) izglītībai, to skaitā pirmsskolas izglītības iestādēm Dundagā un Kolkā, Dundagas vidusskolai, Kolkas pamatskolai un internātam, Mūzikas un mākslas skolai, Mazirbes internātpamatskolai;

Ls 58 835 (**2,09%**) sociālajai aizsardzībai;

Ls 71 447 (**2,54%**) kredītsaistībām.

Inga: — Budžeta pieņemšana novada iedzīvotājiem ir viens no svarīgākajiem pašvaldības lēmumiem, jo tas nosaka, kādi pakalpojumi, finanšu līdzekļi būs pieejami nākamam laika posmam. Budžets ir sastādīts ar cerību uz nākotni, lai novads attīstītos un tās iedzīvotājiem būtu pieejami visi svarīgākie pakalpojumi.

Iztaujāja un uzklaustīja Alnis Auziņš

Lūdzam skatīt arī 2. lpp.!

Dundagas novada dome pateicas
SIA Baltic Finanz-Invest valdes loceklim
Riko Šlēgelam (Rico Schlegel)
par deviņu portatīvo datoru dāvinājumu
Dundagas vidusskolai
mācību procesa kvalitatīvai nodrošināšanai!

Dundagā

9. II plkst. 18.00 kora *Kamēr* koncerts.

16. II plkst. 10.00 galda spēles pilī: šahs, dambrete, šautriņu mešana, novuss, galda teniss un šaušana mērķī.

Mazie cāļi un gaiļi! Laiks vingrināt balsis mazo vokālistu konkursam *Cālis un Gaiļis*. **6. IV!** Aicinām cāļēnus līdz 6 gadu vecumam un gaiļēnus līdz 13 gadu vecumam sagatavot 2 dziesmiņas. To palīdzēs jūsu iemīļotie muzikālie pedagogi. Sīkākas ziņas Dundagas Kultūras pilī vai pa telefoniem 63237859 vai 26148416.

Kolkā

16. II plkst. 18.00 novada dziedājošo talantu koncerts *Dziesma manam novadam*, pēc koncerta balle ar *Lustīgo blumīzeru*.

Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 24. janvārī ...

Noteica automašīnas Volkswagen Passat ar valsts reģistrācijas numuru FK 9064 izsoles sākuma cenu Ls 450 ar PVN.

Piešķīra finansējumu uzņēmumiem SIA Ziemeļkurzeme Ls 0,045 par kubikmetru paceltā ūdens jeb Ls 280 mēnesī un SIA Kolka ūdens Ls 0,025 par kubikmetru paceltā ūdens jeb Ls 230 mēnesī.

Nolēma slēgt līgumu ar Talsu novada Izglītības pārvaldi par pakalpojumu par Ls 3744 gadā un ar Talsu novada Sporta skolu par sadarbību profesionālās ievirzes programmu īstenošanā volejbolā Talsu novada Sporta skolas sastāvā par Ls 1077,36 gadā.

Nolēma paredzēt novada domes budžetā Ls 1000 sadaļā *Dotācijas sabiedriskām organizācijām* 2013. gada pasākumu plāna īstenošanai Mazirbes ciemā.

Nolēma bezstrīda kārtībā piedzīt no SIA Kolka *liedags* nekustamā īpašuma nodokļa parādu par īpašumu a/s Kolka Ls 10 241,24 un īpašumu *Roniši* Ls 146,20.

Nolēma Dundagas novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādes konsultatīvajā darba grupā iekļaut novada domes priekšsēdētāja vietnieci Lindu Pavlovsku, izpilddirektori Ingu Ralli, Attīstības un plānošanas nodaļas vadītāju Lauri Laicānu, Dundagas novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādes vadītāju Gunti Kļaviņu; sabiedrības pārstāvjus: Aldi Tindenovski, Dzintaru Ozolu, Tamāru Zoltāni, Nauri Ģermani, Rasmu Sakni, Edgaru Milleru, Alfu Auziņu, Elmāru Pēterhofu, Dženetu Marinsku, Aigaru Zadiņu — Attīstības un plānošanas komitejas priekšsēdētāju, Benitu Osi — Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas priekšsēdētāja vietnieci.

Nolēma par Latvijas – Lietuvas pārobežu projekta *Mana sociālā atbildība* partnera PP5 pārstāvi vadības grupā apstiprināt novada domes priekšsēdētājas pienākumu izpildītāju Lindu Pavlovsku.

Pieņēma saistošos noteikumus Nr. 1 *Saistošie noteikumi nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanai 2013. gadā* un Nr. 2 *Par zemesgabalu*

nomas maksas apmēru. Apstiprināja saistošos noteikumus Nr. 3 *Par Dundagas novada pašvaldības 2012. gada budžeta izpildi* un Nr. 4 *Par Dundagas novada pašvaldības budžetu 2013. gadam*.

Nolēma norakstīt izdevumos viena miruša debitora Ls 240 parādu par zvejas licences nomu.

Par Ls 370,11 samazināja nomas maksu Dundagas kristiešu draudzei *Prieka vēsts* par telpu nomu Pils ielā 9.

Atstāja negrozītu novada pašvaldības Būvvaldes 22.10.2012. būvatļauju Nr. 33/2012.

Nolēma vienam novada iedzīvotājam nodrošināt sociālo aprūpi SIA *Dundagas veselības centrs*.

Nolēma slēgt sadarbības līgumu par informācijas apmaiņu ar LR Iekšlietu ministrijas Informācijas centru.

Uzdeva Dundagas pašvaldības administrācijai izstrādāt piešķiršanas kārtību, kritērijus, apmērus, atmaksāšanas u.c. nosacījumus, lai kompensētu līdz 30% studiju gada maksas izdevumus.

Vienu novada iedzīvotāju uzņēma dzīvojamās platības piešķiršanas rindā un vienai personai pagarināja dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokli *Jaunseņķos*.

Apstiprināja novada izglītības iestāžu izdevumu tāmes un viena audzēkņa izmaksas 2013. gadā.

... un 31. janvārī

Ātkārtas sēdē ar 7 balsīm *par*, 1 *pret*, atturas — nav (viena vēlēšanu zīme atzīta par nederīgu) dome saskaņā ar likuma *Par pašvaldībām* 19. panta 3. un 4. daļu, 21. panta 1. daļas 10. punktu, 40. panta 2. daļu, 65. panta 1., 3., 4. un 5. daļu nolēma ievēlēt deputāti Lindu Pavlovsku par Dundagas novada domes priekšsēdētāju.

Protokolu pārlūkoja Sandra Kokoreviča

2013. gadā īstenojamie projekti

Pielikums 1. lappuses stāstījumam par budžetu.

<i>Projekta nosaukums</i>	<i>Kopējais finansējums, Ls</i>	<i>Eiropas Savienības fonds un attiecināmo izmaksu apjoms</i>	<i>Īstenošanas laiks</i>
Dundagas novada pašvaldības administratīvās kapacitātes stiprināšana	18 500,00	ESF, 100%	12.11.2010.–31.03.2013.
Ūdenssaimniecības pakalpojumu attīstība Dundagā	2 255 739,74	KF, 85% PB,10% VB, 5%	21.11.2008.–31.05.2013.
Kubalu skolas–muzeja apkārtējās teritorijas labiekārtošana un muzeja mājas lapas izveide	9 006,51	ELFLA, 90%	05.07.2012.–21.08.2013.
Vasaras brīvdabas estrādes būvniecība Dundagas pils parkā	67 040,49	ELFLA, 90%	10.10.2011.–30.09.2013.
Dundagas vidusskolas sporta stadiona rekonstrukcija Saules ielā 8	27 114,90	ELFLA, 90%	05.07.2012.–06.09.2013.
Dundagas pils — novada kultūras centrs	91 015,76	ELFLA, 90%	10.11.2011.–30.11.2013.
Atbalsta pasākumu īstenošana jauniešu sociālās atstumtības riska grupu integrācijai izglītībā Dundagas novadā	111 120,00	ESF, 100%	27.10.2011.–31.12.2013.
<i>My Social Responsibility</i>	44 094,77	Latvijas un Lietuvas pārobežu sadarbības programma, 85%	02.04.2012.–01.04.2014.
Ūdenssaimniecības attīstība Dundagas novada Kolka ciemā	476 535,60	ERAF, 85%, PB, 15%	2013.–2014.

Zinta Eizenberga, finanšu speciāliste

Administratīvajā komisijā

Komisija 15. I sēdē Nr. 1 izskatīja 4 administratīvā pārkāpuma lietas un 1 iesniegumu.

No tām 1 administratīvā pārkāpuma lietu par pašvaldības saistošo noteikumu Nr. 11 *Par sabiedrisko kārtību* — par dabisko vajadzību kārtošanu sabiedriskā vietā (XII daļas 48. p.) pārkāpšanu, persona administratīvi sodīta ar Ls 10 naudas sodu;

1 lietu par bērna aprūpes pienākumu nepildīšanu, ja tā rezultātā bērns vecumā līdz 16 gadiem atradies dzērūmā (LAPK* 173. p. 2. d.), persona administratīvi sodīta, izsakot brīdinājumu;

1 lietu par dzīvnieku turēšanas prasību pārkāpšanu (LAPK 106. p. 1. d.), persona administratīvi sodīta ar Ls 20 naudas sodu;

1 lietu par dzīvnieku turēšanas prasību pārkāpšanu, kā rezultātā personai nodarīts fizisks zaudējums (LAPK 106. p. 2. d.), per-

sona administratīvi sodīta ar Ls 50 naudas sodu.

Komisija iepazīnās ar biedrības *Ziemeļkurzemes piekraste* valdes priekšsēdētājas Rasma Saknes un *Ķirškalnu* īpašnieka Viļa Priedes iesniegumu, kā arī ar juriskonsulta, pašvaldības policijas inspektora un Attīstības un plānošanas nodaļas speciālistu iesniegtajiem un lietai pievienotajiem dokumentiem jautājumā par īpašuma *Baznīckalni* Sīkraga ciemā sakārtošanu, un nolēma pašvaldības juriskonsulta sagatavoto atbildes vēstuli nosūtīt adresātam.

Dace Kurpniece, komisijas sekretāre

* LAPK — Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodekss

tiem, vīrs Ledus pagraba, un otrpus pilij, pretī terasei, veidot skatu platformu, ko naktī izgaismos.

Kalna dārzs kļūs par vietu, uz kuru vedīs atjaunots tilts. Pa to uz saliņu varēs nokļūt arī cilvēki ar īpašām vajadzībām. Apgaisojums, ko izvietos uz zemes, izgaismos kokus. Augšējā daļā izveidos takas, kas sadalīs saliņas virsmu četros regulāros laukumos, kuru stūros būs balti soliņi. Lejā, tuvāk dīķim, izveidos zemsedzes taku, piemēram, makšķerniekiem, pie tās būs vienkārši soli no bieža koka vai diviem izurbtiem akmeņiem un koka.

Vislielākās pārmaiņas sagaida laukumu starp baznīcu un pili. Ar to paredzēts darbu arī sākt. Pretī ātruma vaļņiem pletīsies ziedu aizsarggrāvis. Apkārt laukumam paredzēts jauns dzīvžogs nedaudz citā vietā kā vecais. Laukums kļūs mazliet mazāks un regulārāks. Tā centrā parādīsies papildu elements — karo masti, kuru pamatnes elipses derēs par soliēm ar skatu uz paaugstinājumu laukuma malā, dīķa pusē. Laukumā paredzēts arī iepriekš nebijis labirints, piemēram, no mūžzaļiem augiem. Baznīcas pusē vieta ierādīta bērnu laukumam ar rotaļu elementiem no dabas materiāliem. Tos varētu izgatavot bērnu tēvi.

U. Kaugurs norādīja uz vēl kādu lietu — ja uzsāk labiekārtot laukumu, tad tur vairs vietas nav piemiņas plāksnēm. Kur tās likt? Viena no idejām, ko izsacīja V. Radziņa, — tās novietot skvērā pie baznīcas, blakus jau esošajai plāksnei. Tā varētu būt piemiņas vieta.

Tūrisma organizatore Alanda Pūliņa pieminēja, ka senās fotogrāfijas par tagadējo piemiņas vietu pie baznīcas gan atklāj citu

skatu — dievnama durvis ir labi redzamas. Tikai padomju laikos centās darīt visu, lai tās būtu aizsegta, tāpēc arī ierīkojot skvēriņu un izvietojot piemiņas plāksni.

U. Kaugurs sacīja, ka šis jautājums vēl apspriežams, jo arī citi kolēģi izteikuši, ka piemiņas vietu varētu iekārtot citur, piemēram, Jaundundagā.

G. Kārklevalks pastāstīja, ka sen jau ir vēlēties, lai Dundaga kļūtu vēl pievilcīgāka. Tad nu pērnajā budžetā izdevās iekļaut naudu pils apkārtnes topogrāfijai, bet 2012. gada nogalē, daļot neparedzētos ienākumus, deputāti Ls 2200 piešķīra arī Dundagas vēsturiskā centra labiekārtošanas metam, tas gan pārcelts uz šī gada budžetu. 2013. gadā jāizstrādā tehniskais projekts laukumam starp baznīcu un pili. Tam vajadzēs ap Ls 3700.

Nobeigumā gandarījumu par paveikto puda gan darba grupas pārstāvji, gan arī V. Radziņa. Viņa uzsvēra labo sadarbību, to, ka bijis prieks kopā strādāt. A. Kojro atzina, ka piedzīvo gandarījumu, jo citiem patīk piedāvātais mets.

Uzmanīgi visu noklausījās arī domes priekšsēdētāja pienākumu izpildītāja Linda Pavlovska un izpilddirektore Inga Ralle. Abas saka lielu paldies darba grupai un projektētājam par lieliski paveikto darbu.

Iepazīties ar izstrādāto Dundagas vēsturiskā centra labiekārtošanas metu var Attīstības un plānošanas nodaļā pili un pašvaldības interneta vietnē www.dundaga.lv. Priekšlikumus lūdzam adresēt Dundagas novada domei: Pils iela 5–1, Dundaga, LV–3271.

Diāna Siliņa

Lauzīsim galvas dotajā virzienā!

Dundaga kļūs skaistāka

To uzdrošinās apgalvot pēc 22. I tikšanās ar projektētāju un ainavu arhitekti Vinetu Radziņu Dundagā.

Izrādās, ka darba grupa — pils direktore Baiba Dūda, arhitekts Uģis Kaugurs, Saimnieciskā dienesta vadītājs Andris Kojro un Nekustamā īpašuma un projektu ieviešanas nodaļas vadītājs Guntis Kārklevalks — no pērnā gada novembra kopā ar V. Radziņu ir cītīgi un radoši strādājuši, lai Dundagas vēsturiskais centrs, saglabājot savu senatnīgumu, kļūtu pievilcīgāks un atpazīstamāks, arī neparastāks. Kā tikšanās ievadā norādīja U. Kaugurs, sākotnējā doma bija aptvert visu teritoriju, sākot no luterāņu baznīcas līdz Kalna dārzam, taču, tā kā nebija vēl izstrādāta baznīcas priekšas topogrāfija, aptvertais loks ir šaurāks.

V. Radziņa rādīja 2 metus, no kuriem viens attēloja, kuras Dundagas vēsturiskā centra daļas būs izgaismotas. Viņa metā teritoriju nosacīti sadalīja četrās daļās: pirmā aptvēra vietu ap afixu stabu no E. Dinsberga un Pils ielas krustojuma gar dīķi līdz *Likajai muižai*, otrā — vietu ap *Līko muižu*, trešā — Kalna dārzu, ceturrtā — gar pili veda uz pārbūvējamo laukumu. Paredzēts, ka celiņi veidos 2 pastaigu lokus: mazais domāts vēstures cienītājiem, lielais — dabas mīļotājiem.

Projektētāja sajusmināja klausītājus, un kā nu ne! Kas par idejām?! Afixu stabu pare-

dzēts novietot nedaudz citā vietā un veidot apaļu, tādējādi tas sasauksies ar mūsu ūdens torni. Tāpat lielisks bija piedāvājums pie *Līkās muižas* izveidot kādreiz sapņoto strūklaku, tikai šoreiz — slēgto, ar ūdens rezervuāru zem zemes. Tā mēs iegūtu interaktīvu elementu: tēlniecības objektu zvana formā, ja bez ūdens, un strūklaku, ja ieslēdz ūdeni. Atsauc uz seno paceļamo tiltu parādīsies, iekārtojot ātruma vaļņus uz Pils ielas pie tagadējā afixu staba, vaļņu malās paredzētas baltas margas, ko naktī izgaismos. Vaļņi kalpos gan drošībai, gan Gulbju dīķa tilta piemiņai. Pie paredzētā bērnu laukuma izvietotie galdi varētu būt ar medni, bet pils palodžu puķu kastēs jāstāda augi, kas zied novada ģerboņa krāsās.

Vairākās vietās dīķmalā, pie ūdens, V. Radziņa ieteica izveidot apstādījumus, piemēram, no skalbēm vai Sibīrijas īrisiem, vai puķrenēm. Bet pašā dīķī vajadzētu ziedēt balzām, dzeltenām un rozā ūdensrozēm. Pils tuvumā šur un tur ieteicams iestādīt smaržīgās avenes un ķiršus, jo 17. un 18. gs. tā bija viena no kultūrām, ko audzēja pie muižām un pilīm. Varam tikai iztēloties, cik skaista mūsu pils izskatīsies ziedošos ķiršos!

Atbalstāms arī ierosinājums pretī pils vār-

Pie mums, uz zemēm

Pērn padarītais un piedzīvotais

Piedāvājam atskatīties uz vairākām jomām mūsu novadā. Darbi izdarīti lielākoties ar pašu budžeta naudu, kā arī ar papildfinansējumu.

Vidusskolā

Mazajā skolā kapitāli izremontēta aktu zāle un viena klases telpa, pārbūvētas lieveņa kāpnēs, atjaunotas durvis 1. stāvā, aktu zāle aprīkota ar krēsliem, priekšskariem, žalūzijām un apgaismojuma ierīcēm. *Lielajā skolā* kapitāli izremontēts 3. stāva gaitenis, nomainīts grīdas segums un kosmētiski izremontētas trīs klašu telpas, nomainīti apgaismes ķermeņi sporta zālē, pilnveidota ugunsdrošības signalizācija, papildināti mācību līdzekļi un inventārs, ar Eiropas Savienības (ES) Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) atbalstu iegādāti tautastērpi.

Bērnudārzā Kurzemītē

Nomainīts grīdas segums — linolejs — vienā garderobē un vienā guļamistabā, vienā grupā izremontētas tualetes telpas, remontēti griesti un nomainīti apgaismes ķermeņi 1 grupas guļamistabā, iegādātas 12 divstāvēgās gultiņas bērniem; ieklāta *melnā grīda* mūzikas zālē, vienas grupas guļamistabā nomainīti 3 radiatori; uzstādīts kombinētais boilers vienas grupas tualetē, kā arī palielināta pedagoģu darba alga.

Pilī

Izgatavots tautas tērpu komplekts — 10 vīriešu un 10 sieviešu tērpi *Dun-dang* senioru grupai (arī ELFLA finansējums), iegādāta ap-

skaņošanas iekārtas komplekta 1. daļa, rekonstruēts pils 2. stāva gaitenis un izbūvēts papildu sanitārais mezgls (arī ELFLA finansējums), sadarbībā ar amatniecības skolu Dānījā rekonstruēta pils terase (arī Leonardo da Vinči projektu programma), veikta 102 Dundagas pils logu arhitektoniski mākslinieciskā inventarizācija un izstrādāti ieteikumi to atjaunošanai (arī Latvijas Valsts Kultūrkapitāla fonds), izstrādāti divi tehniskie projekti: *Dundagas pils Barona vannas istabas interjera detaļu restaurācija* (arī Latvijas Valsts Kultūrkapitāla fonds) un pils iekšpagalma rekonstrukcijai (arī ELFLA).

Būvniecībā

Labiekārtota Dakterlejas avota apkārtnē, bērnudārza teritorija Dundagā un Kolkas peldvieta, rekonstruēts Saules, Skolas un Īsās ielas apgaismojums un izbūvēts apgaismojums Uzvaras ielā Dundagā (visos gadījumos arī ES atbalsts). Ar pašu naudu ierīkota ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēma bērnudārzā *Kurzemītē*.

Izskatīto būvprojektu un izsniegto būvatļauju skaits turpina ievērojami pieaugt, 2012. gadā jau divreiz pārsniedzot pat būvniecības *burbuļa* laika — 2005.–2006. gada — rādītājus.

Kubalu skolā-muzejā

Muzeja un tā pasākumu apmeklētāju

skaits — 1301 — saglabāties tāds pats kā vidēji iepriekšējos piecos gados.

Ar muzeja draugu un atbalstītāju palīdzību veiksmīgi izdevās Muzeju nakts 39 *verstis līdz Dižjūrai jeb piedzīvojumi 1878. gadā Kurzemes beidzamajā galā*. Septembra pirmajā sestdienā notika gadskārtējais Kubalu skolas skolēnu salidojums.

Saņemot ielūgumu piedalīties Latvijas Etnogrāfiskā brīvdabas muzeja gadskārtējā konferencē 02.02.2012. par tautas celtniecības saglabāšanu, apliecināts muzeju nozares profesionāļu atzinums par Kubalu skolas sētas etnogrāfisko vērtību. Konferences programmā iekļauts muzeja vadītāja priekšlasījums *Kubalu skolas-muzeja saimniecības ēkas renovācija un sētas etnogrāfisko vērtību atjaunošana (2008–2011)*.

22.08.2012. saņemts LAD Ziemeļkurzemes reģionālās lauksaimniecības apstiprinājums par atbalstu ELFLA Lauku attīstības programmas pasākumam *Lauku ekonomikas dažādošana un dzīves kvalitātes veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā* novada pašvaldības pieteiktajam projektam *Kubalu skolas-muzeja apkārtējās teritorijas labiekārtošana un muzeja mājas lapas izveide*. Plānotie pasākumi sekmīgi notiek. SIA Rixtel Lab mājas lapas izstrādes termiņš — 01.05.2013., savukārt SIA Talsu Žuburs izbūvētās pastaigu takas un labiekārtotais stāvlaukums būs pieejams 24.07.2013.

Muzejs papildinājies ar dāvinātiem 85 krājuma priekšmetiem (153 vienības). Pateicamies visiem muzeja darba atbalstītājiem! Īpaši priecājamies par darba un iedzīves priekšmetiem un Viļņa Mitlera sagatavoto Dundagas izloknes tekstu krājumu. Krājuma saglabāšanā būtiskākais: etnogrāfijas kolek-

bu pašvaldībā. Bija pārmaiņu laiks, un es piekritu. Sāku strādāt par namu pārvaldnieku.

— **Vai bija kaut neliela līdzība ar iepriekšējo darbu?**

— No vienas puses, gandrīz nekāda. Vēl vakar mans pienākums bija pārzināt biešu un kartupeļu novākšanu, un te pēkšņi esmu nonācis pie rakstāmgalda. Jāapseko māju jumti un pamati... Bet maz pamazām ielauzī-

cijas koka un metāla priekšmeti tīrīti un pārvietoti uz jauno krātuves telpu renovētajā saimniecības ēkā. Paldies Ventspils muzeja kolēģiem par padomu!

Tradicionālo skolas ēkas ekspozīciju papildinājis jauns piedāvājums *Ieskats Kubalu skolas-sētas vēsturē*. To nodrošinājis muzeja saimniecības ēkas un sētas atjaunošanas projekts.

Sekmīgi ieviests muzeja digitālā formāta datu saglabāšanas risinājums, reizē nodrošinot failu apmaiņas servisu Muzeja serverī.

Sadarbības projektā ar Talsu novada muzeju un saņemot atbalstu Kultūras ministrijas izsludinātajā konkursā *Par valsts finansējumu Nacionālā muzeju krājuma uzturēšanai un izmantošanai pašvaldību, autonomajos un privātajos muzejos*, restaurēts Kubalu skolas-muzeja klases telpas ekspozīcijā iekļautais mūzikas instruments — harmonija. Darbu paveica SIA *Ugāles ērģelbūves darbnīca* ērģeļu restaurators Jānis Kalniņš. Instrumenta skaņējumu pirmie varēja baudīt 1. IX sapulcējušies skolas salidojuma dalībnieki.

Pieminot ievērojamā novadnieka Friča Adamoviča 150 dzimšanas dienu, muzejs sagatavojis rakstu *Kāda Dundagas draudzes skolas beidzēja, 1878. gada pirmā skolnieka, dzīves pieredzējumi un darbi. Fricis Adamovičs (1863–1933)*, kas publicēts šā gada Dabas un vēstures kalendārā.

Turpinot sadarbību ar laikrakstu *Dundadznieks*, kopīgi sagatavojot apskatus par Dundagas novada apdzīvoto vietu vēsturi, kā pirmo no Kolkas pagasta ciemiem esam aplūkojuši Sīkragu.

Paldies nozaru vadītājiem, kas atsaucās!

Apkopoja Alnis Auziņš

«Darbs pašvaldībā man dod gandarījumu»

Gada sākumā atskatāmies nesenā pagātnē un caur darāmo darbu prizmu cenšamies ielūkoties nākotnē. Dundagas Saimnieciskā dienesta vadītājs Andris Kojro šoreiz atminas arī tālāku pagātni.

Turpmāk raudzīsim pievērsties arī citām mūsu novada nozarēm.

— **Kādi lielāki darbi ir tavā pārraudzībā jaunajā gadā?**

— Ielu apgaismes ķermeņu maiņa Krišjāņa Barona, Lauku, Pāces ielā, iespējams, arī Bērzu un Liepu ielā. *Latvenergo* ir paredzējis ieguldīt kabeli zemē. Tāpēc līdzšinējie apgaismes ķermeņi no elektrības stabiem jānoņem un jāierīko jauns apgaismojums. Projekts jau izstrādāts, budžetā līdzekļi atvēlēti. Ideāli būtu, ja to varētu paveikt reizē ar *Latvenergo* darbiem. Darbu norisei izsludināsim cenu aptauju.

Mazajā skolā remontēsim pirmā stāva vestibilu un garderobi. Ģērbtuves ir ļoti vecas, koka siena aiztur gaismu. Tehniskais projekts paredz nojaukt pašreizējās ģērbtuves un jaunās ierīkot pie ieejas skolas ēkā. Tā ļautu gaismai atkal iespīdēt pa logiem, kā arī iegūtu labāku siltumapmaiņu, jo līdz šim radiatori ir daļēji nosegti. Uzlabotos arī telpas izskats. Tāme ir sagatavota, jāizsludina cenu aptauja.

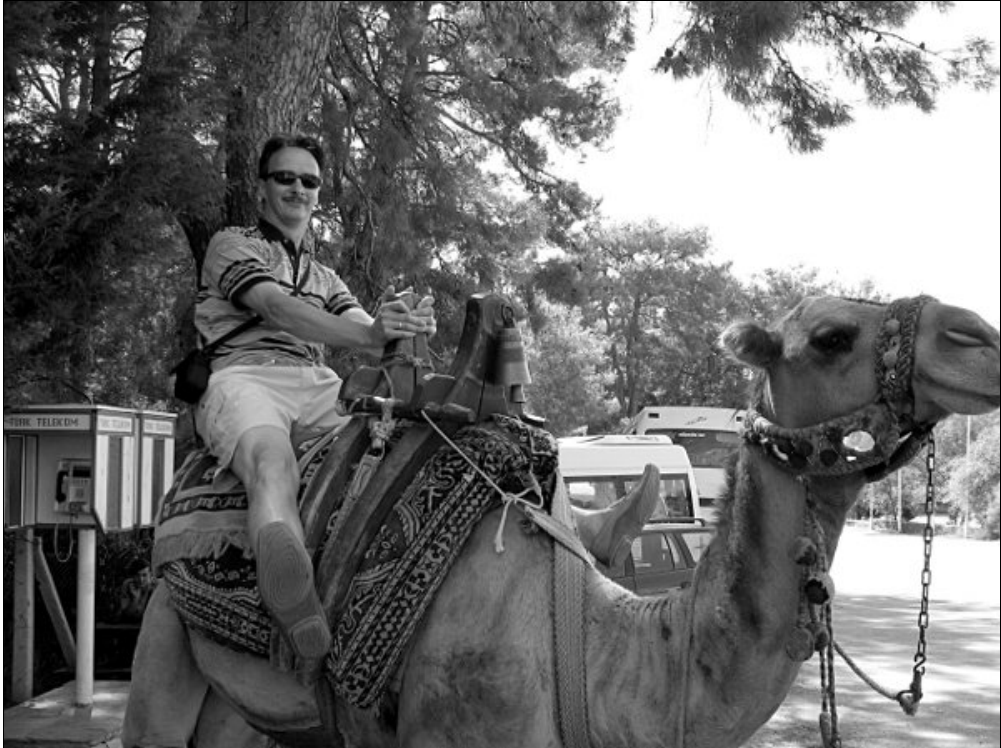
Pavasārī jāatjauno ietvju un ielu segums pēc ūdenssaimniecības projekta. *Ostas celtnieks* atjaunos bojāto segumu par saviem līdzekļiem. Ja gribam lielākus uzlabojumus, piemēram, ieklāt glītus bruģakmeņus, tad tie jāpērk par pašvaldības naudu.

Bērnudārza *Kurzemītē* aktu zāles remontam valsts piešķirusi Ls 5000. Varēsim remontēt sienas, uzbūvēt nelielu skatuvīti, atjaunot griestus, ierīkot jaunus gaismas ķermeņus un kaut ko no apskaņojuma un gaismas iekārtām. Arī nomainīt radiatorus.

— **Vai tev kas bilstams par Dundagas centra labiekārtošanas projektu?**

— Laukumā starp pili un baznīcu iecerēts pilnībā nomainīt segumu — vecās betona plāksnes, ierīkot pakāpienus, uzejas, mazu paaugstinājumu — skatuvīti dažādu pasākumu norisei, soliņus, apgaismojumu, arī rotaļu laukumus ar interesantiem elementiem, izbūvēt paaugstinājumu karoga mastiem.

— **Ko tev kā svarīgāko gribas atcerēties no pagājušā gada?**

• *Sāka ar velosipēdu, turpināja ar kamieli... 2005. gadā, viesojoties Talsu rajona sadraudzības pilsētā Alānijā (Turcijā).*

Foto no A. Kojro albuma

— Jau savulaik pieminēto *Mazās skolas* zāles remontu ar izbūvēto skatuvī. Vēl tikai jāierīko gaismas iekārtas. Tāpat prieks par 90. gadu beigās ierīkotā tirgus laukuma uzlabošanu. Ierīkojām jaunus apgaismes ķermeņus un izbūvējām papildu nojumes, kas īpaši paredzētas pašu ražotās produkcijas pārdevējiem.

— **Tagad palūkosimies mazliet tālāk atpakaļ! Nupat tev apritēja apaļi 50, un pēdējos 20 no tiem tu esi strādājis pašvaldībā.**

— Jā, sāku 1993. gada rudenī... Pirms tam divus gadus biju strādājis Kaļķu kolhozā par iecirkņa agronomu. Bija gana interesanti, liku lietā savas agronoma un dārznieka prasmes. Tad Gunārs Laicāns man piedāvāja dar-

jos. Arī iepatikās. Organizatoriskais darbs — tas man nebija svešs. Un 1994. gada 7. jūlijā mani iecēla par izpilddirektoru. Tā pagāja 15 gadi!

— **Stāsta, ka sākumā tu esot apbraukājis objektus ar divriteni.**

— Speciāli nopirku *Tūristu*, labu divriteni ar vairākiem ātrumiem. Jāatzīst gan, ka pārsvarā pārvietojos 3–4 kilometru rādiusā. Atceros, reiz salidojumā klasesbiedrs brīnījās: tādā amatā, bet brauc ar divriteni. Bet kāda vaina? Nepagāja ilgs laiks, un tiku pie septītā žiguļa.

1994. gada beigās Dundagas centrā nebija apkures. No rajona padomes brauca un mūs

strostēja. Bet bija prasmīgi meistari, kas ierīkoja vietējo apkuri. Atceros, ka braucu uz *Komfortu* Talsos ar plastmasas maisiņā ieliktiem vairākiem tūkstošiem latu, lai skaidrā naudā samaksātu par apkures katlu. Tapa moduļa katlu māja. Nemaz nedomāju, ka tā kalpos līdz šodienai. Skolotāju māja pirmā saņēma siltumu. Tas deva gandarījumu, ka varu piedalīties un palīdzēt atjaunot normālus dzīves apstākļus.

Ir prieks redzēt, ka Dundaga mainās, un es, dzimis dundadznieks, tur esmu pielicis savu roku. Atceros, kā savulaik katra pašvaldība centās iegūt titulu *Sakoptākais pagasts*. Pirmajā reizē 2000. gada konkursā palikām otrie, bet 2003. gadā uzvarējām. Augsts novērtējums mūsu pašvaldībai, un uzskatu, ka arī es esmu līdzdalīgs pie šī sasnieguma. Jā, mani motivē arī cilvēku pateiktais «paldies» — uz ielas, pa telefonu.

— **Pirms dažiem gadiem tev bija jāriko pat vairāki desmiti cilvēku un reizēm gandrīz jābūt par darbaudzinātāju...**

— Pirms krīzes kādreiz biju prātojis: kaut man kādreiz būtu daudz strādnieku... Pienāca 2008., 2009. gads, laiki strauji mainījās, daudzi kļuva par bezdarbniekiem. Atsevišķos mēnešos līdz 50 cilvēkiem bija jānodarbs. Ko ziemā var darīt? Tīrīt ielas. Nodarbinātības programmā bija paredzēts, ka *stipendiātiem* jāveic visvienkāršākie darbi. Ar cirvjiem, zāģiem, slotām. Dabūjam pat nopirkt vienkāršu divroču zāģi. Šos cilvēkus pat iesauca par rūķiņiem. Bet tie laiki ir pagājuši.

— **Vai tagad darbinieku pietiek?**

— Būtībā jau pašam jāizdomā, jāizdara, arī jāorganizē. Ir mums divi krietni strādnieki, Jānis Kovaļčuks un Gints Slava, viņiem piepalīdz traktorists Andis Upītis un arī šoferis Edgars Kārklevalks. No februāra sāk strādāt tiešām profesionāls elektriķis. Dzīve jau pamazāk iet uz augšu, darbu apjoms pieaug. Ja steidzami jānovērš kāda ķibe, tad ikdienas iecerētie darbi kavējas. Kāds strādnieks vēl noderētu!

Gribas jau ne tikai izdarīt, bet izdarīt labi. Ja kaut ko remontēt, tad tā, lai gadus 15–20 nekas tajā vietā nebūtu jādara. Taisnība, dzīvē ne vienmēr tā notiek.

Jā, 20 gadi pašvaldībā pagājuši. Paldies tam cilvēkam, kas man šādu iespēju piedāvāja.

Alnis Auziņš

Ciemos

Sīkrags

Turpinājums. Sākumu skatīt 2012. gada decembra numurā.

Šoreiz atskatāmies uz vācu laikiem un pēckara gadiem, kad ciems piedzīvoja īsu uzplaukumu.

Vācu laiki

Vilis Priede: — Pļavu šķūņos pavadījām tikai kādu mēnesi, tad ļāva braukt atpakaļ. Māja bija kārtībā. Bet pēc pāris nedēļām atkal lika iet prom, tas varēja būt jau novembrī. Nu vajadzēja iet krietni tālāk, 7–8 kilometrus. Ko nu pajūgā varēja ielikt — pārtiku, kādu drēbes gabalu. Tad nu gāja kur kurais — uz Jaunmuižu vai Neveju. Mēs patvērāmies *Avotiņos*. Citi jau bija priekšā. Atgriezāmies 8. maijā.

Mājās — viss pa tīro. Durvis ārā, logi ārā, plītīm plates nost, dēļu grīdas ārā, siena šķūnim visi dēļi nost. Vācieši bija taisījuši bunkurus. Kas nu no ciema iedzīvotājiem pazina savu mēbeli, savu mantu, tas vāca atpakaļ. Dēļus jau nepazina! Kaut kā salika pagaidu logus. Divas ģimenes ciemā pa to laiku bija palikušas uz vietas. Vieni bija Leimaņi *Vinamēgos*.

— **Prom no Sīkraga kara beigās taču bēga?**

V.P.: — Bēga, bēga, kā ta ne. 1944. gadā, saulainā septembrī, daudzi aizbrauca pāri jūrai ar visām ģimenēm. Dokumentus formēja it kā braukšanai uz Vāciju. Vācieši gan zināja, ka īstenībā grib mukt uz Zviedriju, bet neko neiztaisīja. Viena daļa aizbrauca ciema cilvēku, bet bija arī fabrikanti no Rīgas. Aizbrauca ar automašīnām, deva pārcēlājiem, laivu īpašniekiem mantas, piemēram, lielus drēbju bažus, lai viņus ved prom.

Krievs jau 1941. gadā bija parādījis, kāds viņš ir. No šejienes laikam gandrīz nevienu neizveda. Tomēr cilvēki baidījās. Kāds bija iestājies aizsargos, kāds — krasta sargos. Atceros, arī mans tēvs, un viņam nebija nekāda politiska iemesla bēgt, reiz atnāca mājās un teica: «Kravājam mantas, braucam uz Zviedriju. Laiva jau sarunāta!» Viņam pašam gan arī bija mortorlaiva. Bet māte teica, ka nekur nebrauks, tepat Latvijā nomirs. Ja mātei nebūtu bijusi tāda nostāja, tad mēs tagad tā nesēdētu un nerunātos...

Atceros, kā no *Tilļiem* aizbrauca Folmaņi, laikam viens no viņiem bija bākā sargs. Aizbraucot vēl mandolīnu spēlēja, vācieši pat pavadīja! Bet brauca uz Gotlandi, kas mums ir stipri tuvāk. Toreiz tiem braucējiem bija raibi gājīs. Dabūjuši lielu vētru un mantas gāzuši jūrā. Citi mocījušies ar jūras slimību, bet galā visi bija laimīgi nonākuši. Jūrā nevienus viņus nav kontrolējis.

Vēlāk, kad krievs jau nāca iekšā, tad gan vācieši ķēra rokā tos, kas gribēja mukt pāri.

Pēckara gadi

Zvejošana pēckara gados

Harijs Priedīts: — Krievu laikā iedeva tīklus par velti, naftas bija papildnam, trīs tonnu cisternā iegrūda iekšā [degvielu], ņem, cik vajag, kad būs tukša, iedos vēl! Zvejniekiem pie krieva bija labi. Noņēma zivis. Nebija svaigīgi, cik tu nozvejo. Dabūja prēmijas. Vienīgi fabrikā bija pagrūti.

Lidija Priedīte: — Fabrika ne fabrika, pieņemšanas celš te bija.

H.P.: — Te gribēja arī kūpinātavu butēm ierīkot, bet Maskava neņēma mūsu butes pretī. Te tāds Drišļuks bija priekšnieks. Tas te skraidīja. Ar mazu motocikliņu brauca un ķēra rokā tos, kas kādam no kalna pārdeva butes. Ja noķēra, tad uzlika sodu. Maza vieglā automašīna arī viņam bija.

Bet pamazām te zvejniecība izmira. Jaunie aizgāja. Likās, ka ir par smagu.

— **Bet, ja tēvs bija zvejnieks un viņam aug dēls, vai tad līdzī jūrā negāja?**

H.P.: — Gāja.

— **Un secināja, ka ir par smagu?**

H.P.: — Jā, smagi bija. Jūra deva zivi, bet likās smagi, un bija iespēja citur strādāt un nopelnīt.

Pats arī gāju no 14 gadiem. Daudz ne,

nos uzķēra.

Tad parādījās MZS — Motorizēta zvejas stacija, līdzīgi kā MTS. Zvejnieku kolhozus apgādāja pilnīgi ar visu ko. Plānus uzlika ļoti mazus, 7–8 tonnas butēm pa sezonu. Mēs nozvejojām trīsreiz vairāk. Līdzko pārsniedza plānu, maksāja dubultā. To gan izmaksāja vēlāk, ziemā. Tā gāja 2–3 gadus.

Zivis veda uz Kolku. Lielās fabrikas vēl ne-

• *Sīkraga zvejas brigāde socsacensībās izcīnījusi 1. vietu, ceļojošo sarkano karogu un prēmiju. Ap 1958. gadu. No kreisās: Ēvalds Jaunupe, brigadieris Teodors Kļaviņš, Dāvids Ernštreits, Raimonds Geige, Vilis Priede, Herberts Amoliņš, Kārlis Priedīts, Pēteris Biezbārdis, priekšā Harijs Priedīts ar spaini ielietu Vīdāles alu. Aiz karoga — Vītolkalni. V. Priede: «Brigadieris T. Kļaviņš teica, ka prēmiju neizmaksās, bet panākums kopīgi jānosvin. Te mēs esam redzami otrā rītā... Attēlā ir gandrīz visa brigāde, izņemot Alfrēdu Leimani, ar ko zvejoju vienā laivā. Leimanis bija baptists un tādos pasākumos nepiedalījās. Vītolkalnos, tajā mājas daļā, kas bija vērstā pret jūru, bija ierīkots klubs. Tur arī svinējām».*

Foto no V. Priedes albuma

četrus gadus. Mums ar tēvu bija maza balta airu laiviņa. Zivtiņas jau bija. Pēc armijas 1954. gada rudenī aizgāju strādāt uz bāku. Ar Gunāru Veinbergu vienā maiņā strādāju. Labi sadzīvojām

L.P.: — Zvejniekiem nauda bija, bet apstrādātājiem bija smagi.

— **Apmēram cik laivu un zvejnieku bija palicis, kad krievs ienāca?**

V.P.: — Līdz pēc kara bija palikušas kādas 7 laivas, katrā trīs vīri. Visi vietējie. Bet pēckara gados zvejniecība te uzplauka. Tādi laiki nebija piedzīvoti!

Es pats nebiju domājis jūrā iet, bet strādāt celšremonta brigādē, jo tepat jau gāja mazbānītis. Bet no *Baznīckalniem* viens zvejnieks bija saslimis un viņš man teica: Vili, nāc par zvejnieku, nenožēlosi! Man tā lieta gan bija sveša, jo tēvs mani nebija ņēmis jūrā līdzī. Bija iznācis tā. Toreiz kuļmašīnas vilka ar zirgiem pa jūrmalu. Reiz bija dzinuši pāri kāpai, tēvs piegājis par tuvu klāt, un ritenis pārbraucis kājai pāri. Pie ārsta viņš neaizgāja, kāja bija apskādēta, un tēvs jūrā vairs negāja. 1950. gadā tēvs nomira.

Tā nu 1952. gada augustā ar palienētu ulmaņlaiku velosipēdu pa jauno tanku ceļu braucu līdz Vaidei un tālāk pa veco ceļu uz Kolku pēc zvejas apliecības. Tanku ceļu, šoseju, 1952. gadā pa pusgadu bija izdzinuši cauri. Dabūju apliecību un sāku zvejot. Maijā man bija palikuši 16 gadi.

Līdz pēc kara Kolkā strādāja aktīvs fabrikas direktors Jevgeņijs Morozovs, tas zvejniekiem milzīgi nāca pretī. Mazirbē nodibinājās kolhozs *Jūras arājs*. Sīkrags bija klāt pie Mazirbes. Pēc kara viena daļa laivu bija prom uz Zviedriju. Morozovs sameklēja laivas, dzinējus, arī zvejas rīkus. Zvejniekiem nebija jādāmā ne par inventāru, ne par zivju nodošanu.

Bija palikusi viena kūre, tur notika pirmā apstrāde. Galvenā zivs bija bute. Iztīrīja, apsālīja lielos kubulos, kāda tonna tur gāja iekšā, un ziemā deva pa mājām žāvēt. Zivju bija daudz. Ciemā katrā mājā kūpināja. Pirksti gan bija jēli. Kūrē strādāja viens rēķinvedis un priekšnieks.

Ir tā, ka pēc izķidāšanas un nokūpināšanas bute zaudē pusi no sākotnējā svara. Taču svārs ir atkarīgs arī no pašas kūpināšanas. Var izdarīt tā, lai kūpinātajam būtu izdevīgi... Zivju pieņēmējs Oskars Cerbahs blēdīša-

bija, bet bija lieli šķūņi. Tur zivis pieņēma un apstrādāja. Cietzāvētajām butēm no svara apmēram puse iet nost. Cietkūpinātās ilgi uzglabājas. Kolkā nekādu īstu pārstrādi nevajadzēja, te jau visu izdarīja. Aizvākoja, kas tēs iekšā, un sūtīja uz Krieviju prom.

Nevienu laivu jūrā nedrīkstēja atstāt. Tehnikas nebija. Bija tikai spilvas: liels rāmis, liels bomis, trose riņķī, vīri un sievas, 5–6 cilvēki grieza apkārt un smagās laivas spilvēja ārā. Pirms kara esot upes grīvā vilkuši, bet mēs vilkām tieši krastā.

Jūrā dabūt ar spilvēšanu jau nevarēja. Tad vīri ar mugurām stūma. Laivām apakšā palika zaļus apaļkokus — kaļļas — ik pa metram, iesmērēja ar solidolu un stūma. Katrā pusē sastājās vīri, pieķērās pie sāniem klāt un dzina iekšā. Tā līdz 1956. gadam.

— **Kā tīklus apstrādāja pret puvi?**

V.P.: — Ar kolteru. Kokvilnas stāvvadus apstrādāt vajadzēja. Ja nežāvēja, tad sapuva. Uz Stendi braucām pakaļ, mucās vedām. Tas kolters jau milzīgi indīgs! Bija uztaisītas kolterbedres: apakšā kurināja uguni, lielos katlos uzkarēja līdz vārīšanās temperatūrai, kolters izšķīda... Melns bija, ar riebiņu sma-

ku, un tīklus, zvejas rīkus tajā lika iekšā mērcēt, tad vilka ārā un mežā, vigās, lika ūdenī iekšā izskalot. Tā vienreiz apstrādāja katru jaunu tīklu, ar to pietika.

Pavasārī, kad ņēma no šķūņa ārā, tas šausmīgi kūpēja, vilkām kaprona zeķes uz sejas, lai varētu elpot. Vēlāk ar ūdeni aplaistīja.

— **Vai no tā neslimoja?**

V.P.: — Kas to lai zina? Kamēr tīklus mērcēja, garaiņi nāca virsū, no tiem visa seja āda gāja nost. Nekādu sejas sargu nebija. Grūti gāja. Jauni bijām, kā tādi nu ies uz balli? Bet gāja jau tāpat. Kolkā vienam zvejniekam, laikam Augustam Adamkovičam, seja visu laiku bija rētaina..

Sešdesmitajos gados parādījās kaprona tīkli, tad jau bija zelta dzīve!

Ciema uzplaukums

50. gadu otrajā pusē — 60. gadu sākumā

V.P.: — 1955. gadā pateica, ka te vairs neļaus zvejot, ka brigādes vairs nebūs, jābrauc uz Kolku vai Melnsilu. Morozovs bija sacījis, ka nevienu naglu Sīkragā iekšā nedzīs, tas ir, neko te nebūvēs. Lai te būtu tīrs un miers.

Bet jau 1952. gadā parādījās stāvvads reņģu zvejai. Ieliek to jūrā iekšā, stāv pāris mēnešus, un nozveja bija ļoti laba. Pa līci, Kolkā un Melnsilā tā jau zvejoja. Bet bija tāds ieskaits, ka Lieljūrā tādu vadu nevar likt iekšā, esot milzu straumes, neizturēšot. Mēs tomēr nolēmām izmēģināt, pasūtījām lielu enkuru un 1955. gadā vienu stāvvadu ielikām. Gadā nozvejojām 300 000 tonnas reņģu.

Pēc tādas lielas zvejas uzreiz te uztaisīja lielu zivjapstrādes cehu. 1956. gadā šķūnis jau bija gatavs. Uzbūvēja arī vairāk nekā 100 metru garu steķi, pilnīgi tiltu jūrā iekšā. Nu varēja laivas piestāt klāt, nebija vairs jāvelk augšā. Zvejniekiem sākās zelta dzīve! Uz steķiem uzlika dzelzceļa sliedes un ar truli zivis stūma malā uz cehu. Galā bija svari, automašīnas piebrauca klāt. Un vēl Morozovs izgudroja zivju sūkni. Ar to no jūrmalas uz cehu sūknēja zivis — 4–5 tonnas no laivas. Šķūnī sievas zivis sagaidīja.

Pārsvārā pūta rietumu vēji. Parasti laivā bija 2–3 tonnas butu iekšā, vēl vienu tonnu svēra virves un pārējie zvejas rīki. Reizēm laiva bija tik smaga, ka, mājās nākot, netika pāri otrajam sēklim, dabūjām lekt ārā un pārstumt pāri.

Kad kolhoza laikos uzbūvēja steķus, tad vairs laivas nevajadzēja ārā vilkt, bet reizēm nebija nemaz tik viegli pie steķa piestāt. Kādam vajadzēja veikli izlekt ārā un piesiet vienu galu. Ja tas neizdevās, tad gadījās, ka laivu aiznesa kādus 100 metrus uz Mazirbes pusi, un vajadzēja piestāt no jauna. Steķi bija apgaismoti.

Jūrā gājām 3–4 naktī, vēlāk, jau neatkarības laikos, kad nodibināju posmu, tad 6–7 no rīta. Krastā nācām ap 5–6 pēcpusdienā, rudenī — ap pusdesmitiem.

Alnis Auziņš

Autors izsaka lielu pateicību par atbalstu raksta tapšanā Ivaram Abajm, Vilim un Zigrīdai Priedēm, Harijam un Lidijai Priedīšiem un Rasmai Saknei.

Turpmāk vēl.

• *Tas, kas palicis pāri no tā saucamajiem čaniem, kuros fabrikas laikos sāļja zivis. Vienā kublā satilpa līdz 10 tonnām zivju. 2012. gada decembris.*

I. Abaja foto

Atpakaļlaiks

Izpildkomitejas laikos

Redakcija saņēma šādu interesantu vēstuli, ko nolēmām publicēt. Paldies autorei!

Labdien, dundadznieki!

Izlasot iepriekšējā *Dundadzniekā*, ka būtu interesanti uzzināt, kādas pašvaldības funkcijas bija jāpilda *Vērđiņa laikos*, vēlējos sniegt ieskatu.

Strādāju Dundagas izpildkomitejā no 1963. līdz 1974. gadam. Tanī laikā *štata vienības* noteica rajona izpildkomiteja, ievērojot iedzīvotāju skaitu, kas bija nepilni 5000. Bija izpildkomitejas priekšsēdētājs, sekretāre, kara uzskaites lietvede un 2 grāmatvedes, pēdējos gados pēc ciemu apvienošanas — mašīnrakstītāja un rēķinvede.

Sekretārei bija daudz pienākumu.

1. padomes sesiju un izpildkomitejas sēžu dokumentu sagatavošana, izziņošana un protokola noformēšana. Dokumentus rakstīja ar vecu *Continental* rakstāmmašīnu, kurai daži burti *kliboja*. Ja rakstot ieviesās kļūda, viss bija jāšāk no gala. (Cik labi tagad ar datoru!)

2. Padomes pastāvīgo komisiju dokumentu noformēšana. Atbilstoši komisijas darba plānīem mapēs bija jābūt visiem pārbaudes aktiem, informācijai par lēmumu izpildi. Komisijas priekšsēdētāja darbs bija jāpilda sabiedriskā kārtā, un nebija viegli izrauties no pamatdarba, lai nāktu uz izpildkomiteju rakstīt dokumentus.

3. Pensiju piešķiršanai darba stāža apstiprināšanai bija jāmeklē liecinieki — parasti par darba gadiem ulmaņlaikos. Tādas lietas katru mēnesi bija 4–5. Attālās saimniecībās telefonu nebija. Braucu pa lauku mājām, iztaujāju cilvēkus.

4. Saimniecības uzskaites kartiņu noformēšana atbilstoši instrukcijai un precizēšana. Katrai ģimenei bija uzskaites kartiņa ar izsmelošu informāciju: cik un kādi ģimenes locekļi, viņu izglītība, dzimšanas dati, darba vieta, vai saņem pensiju, kādi mājlopi pieder, cik zemes apsaimnieko, kādi stādījumi. To visu precizēja divreiz gadā, apsekojot katru ģimeni dzīvesvietā (to darīja skaitītāji).

5. Lopu krišanas fakta apstiprināšana. Pamatojoties uz vetārsta izziņu, bija jāpārbauda kritušo liellopu un aitū aprakšana dabā, jānoformē attiecīgs dokuments, aprakstot lopa turēšanas apstākļus.

6. Deputātu izvirzīšanas un reģistrēšanas organizēšana. Vēlētāju sarakstu drukāšana, aģitatoru darba organizēšana.

Deputātu kandidātus izvirzīja darba kolektīvu sapulcēs. Bija jāorganizē gan sapulces, gan protokolu rakstīšana. Uz protokoliem bija jāparakstās 3 cilvēkiem. Tas bija milzīgs apjoms. Termini bija saspringti. Liekas, ka bija 40 deputāti. Dundagā bija ap 2000 vēlētāju. Sarakstu alfabēta kārtībā rakstīju ar

rakstāmmašīnu. Tad aģitatori pārbaudīja *dabā* un atzīmēja sarakstā atšķirības, un saraksts bija jāpāraraksta.

7. Skolēnu uzskaitē. No saimniecības uzskaites kartiņām augustā izrakstīja visus skolas vecuma bērnus pēc dzimšanas gada. Tad klašu audzinātāji apsekoja skolēnus ģimenes mājās un pārliecinājās par faktu pareizību. Ja kāds skolēns 1. septembrī neierādās skolā, tam brauca pakaļ. (Brīnos, ka tagad valstī neviens nezina, cik nemācās un kādēļ nemācās.)

8. Tautas skaitīšana. Sekretāre pēc saimniecības uzskaites kartiņām izveidoja apdzīvoto vietu sarakstu, atzīmējot katrā viensētā un daudzdzīvokļu mājā dzīvojošo ģimeņu un cilvēku skaitu. Tam bija jāaskan ar statistikas pārvaldes datiem. Tāds arī bija tautas skaitīšanas skaitlis. Atkal brīnos, ka nevienā skaitīšanā vairs nespēj tautu saskaitīt 100%.

9. Karaklausībai padoto personu uzskaitē. Īpaša uzmanība bija pievērsta jauniesaukamo uzskaitē. Te kļūdīties nedrīkstēja.

10. Statistiskās atskaites. To bija ļoti daudz. Visdarbietilpīgākā bija forma «S». Tā bija ikgadējā iedzīvotāju uzskaitē. Ļoti sarežģīta. No saimniecību uzskaites kartiņām jāizvelk visi dati par iedzīvotājiem un jāpārceļ dažādās veidlapās dažādos griezumos, turklāt rezultātām jāaskan ar statistikas pārvaldi. Lielas, garas veidlapas bija mājlopu uzskaitē līdz pēdējai vīstai. Šos datus precizēja skaitītāji, bet veidlapas aizpildīja un saskaitīja sekretāre. Ik pa 4 gadiem notika sējumu uzskaitē kvadrātmetros. Toreiz skaitīja ar skaitāmajiem kauliņiem.

Visi šie pārskati bija personiski jāiesniedz statistikas pārvaldē un jāstāv klāt, kamēr tos pārbaudīja. Pēc tam statistikas darbinieki brauca uz ciematu un izlases veidā pārbaudīja *dabā*.

Notariālās darbības. Sekretāres darba lauks. Jāraksta testamenti, dzīvojamo māju pirkšana un pārdošana, pilnvaras automašīnu lietošanai, pensiju un darba algu saņemšanai utt.

12. Dzimtsarakstu lietvedība. Aktus rakstīja ar melnu tinti divos eksemplāros. Arī apliecības aizpildīja ar melnu tinti. Nedrīkstēja pārrakstīties un apliecinību sabojāt. Tad bija jāraksta paskaidrojums.

Cik atceros, gadā piedzima ap 70 bērnu, tikpat daudz bija mirušo (šo skaitli ietekmēja pansionāts).

13. Iedzīvotāju pierakstīšana un izrakstīšana no dzīvesvietas. Formas Nr. 1 izsniegšana pases saņemšanai un jaunas pases izsniegšanai.

14. Lauksaimniecības nodokļa un apdroši-

• *Siena talka 1960. gados.*

Kārļa Geiges foto no Kubalu skolas-muzeja krājumiem

nāšanas maksājumu uzskaitē, iegrāmatošana un iekasēšana termiņos. Tas bija smags darbs arī morāli. Lauksaimniecības nodoklis bija jāiekasē 4 termiņos un apdrošināšanas maksājumi 2 termiņos. Parādu nedrīkstēja būt. Braukājām līdz kolhoza kasierai pa iecirkņiem, staigājām pa mājām, sūtījām ziņu. Kad cilvēkam tiešām nebija naudas, aizliku no savas. Nauda bija regulāri ik pa 5 dienām jāiemaksā pastā, pārkāpt termiņus nedrīkstēja. Par katru maksājumu bija jāizraksta kvīts.

15. Arhīva kārtošana, nomenklatūras apstiprināšana, lietu kārtošana.

16. Daudz bērnu ģimeņu, kara veterānu un dzīvokļu pieprasītāju uzskaitē.

17. Izziņu izsniegšana iedzīvotājiem par dzīvesvietu, ģimenes sastāvu, par apgādājamiem, par iebraukšanu aizliegtajā zonā, dažādi apsekošanas akti. Par namīpašuma piederību (notāriem).

18. Padomes darbu plānošana. Rakstīja gada perspektīvo plānu. Tajā paredzēja 6 padomes sesijas un 12 izpildkomitejas sēdes, 12 pastāvīgo komiteju sēdes, organizatorisko darbu un lēmumu izpildes kontroli. Tad saskaņā ar perspektīvo plānu plānoja ceturkšņa darba plānus.

Sesijās izskatīja globālus jautājumus, kuru sagatavošanā piedalījās attiecīgā komisija. Piemēram, par veselības aizsardzības darba uzlabošanu ciematā. Ziņoja atbildīgā amatpersona, līdzziņoja komisijas priekšsēdētājs, un vēl debatēs vajadzēja izteikties 6–7 deputātiem. Veica pārbaudes attiecīgajās iestādēs. Notika izbraukuma sēdes. Tas viss prasīja lielu organizatorisko darbu.

19. Valsts iepirkuma organizēšana no iedzīvotājiem. Tā bija priekšsēdētāja atbildība.

Bija piena, gaļas, kartupeļu un siena iepirkuma plāns. Lai to izpildītu, bija jāiegrīzās katrā lauku sētā aprunāties par iespējām.

Veidoja lopu nodošanas rindu. Iedzīvotāji audzēja liellopus un aitas. Katrai pašvaldībai bija noteikts daudzums šo lopu, ko pieņems Talsu gaļas kombināts. Lielas rindas bija rudenos.

20. Augstākstāvošo organizāciju un pašu pieņemto lēmumu izpildes kontrole. Bija jāveido lēmumu kontroles izpildes kartotēka. Katram lēmumam bija kontroles kartīte, pasākumu plāns, pārbaudes akti. Bija jāieplāno, kādā sesijā vai sēdē skatīs lēmuma izpildi un noņems no kontroles.

Šo darbu regulāri pārbaudīja no *augšas*. Tas bija ļoti nepatīkami.

21. Pilsoņu pieņemšanas laiks bija 3 dienas nedēļā, bet nāca jau katru dienu. Plūsma bija liela. Reizēm veidojās rindas. Dienas bija noslogotas, tādēļ atskaites taisīju vakarā pēc darba — mājās.

22. Pašvaldību vēlēšanas notika ik pēc 2 gadiem. Vēlēšanu biļetenus izgatavojām pašas ar rakstāmmašīnu, mēģinot izspiest 5 eksemplārus caur kopējamo papīru.

Esmu pateicību parādā tiem dundadzniekiem, kas sabiedriskā kārtā veica saimniecību, mājlopu, sējumu uzskaiti, piedalījās sadzīves tradīciju organizēšanā, jo tolaik tas bija jādara bez samaksas.

Mani izpildkomitejas priekšsēdētāji šinīs gados bija: Ernests Grīvāns, Augusts Kārklīšs, Staļina Frīdmane un Arnolds Vērđiņš.

1975. gadā manu vīru pārcēla darbā uz Kokneses MRS, un ar smagu sirdi atstājām savu dzimto vietu. Pēc tam 10 gadus nostrādāju Kokneses pašvaldībā un 25 gadus Ogres rajona pašvaldībā.

Priecāšos, ja manas atmiņas noderēs.

*Ar cieņu
Ilze Beate Braunfelde*

Biedrībā Dundangas Sendienas

Kopš 2012. gada maija vidus novadā ir nodibināta biedrība *Dundangas Sendienas*, kas jau veiksmīgi piedalījies savā pirmajā projektā. Stāsta biedrības valdes priekšsēdētāja Gundega Lapiņa.

Ierosme dibināt biedrību izteica toreizējā domes priekšsēdētāja Gunta Abaja. Tad nu dāmas no pensionāru apvienības *Sendienas* — Aina Šleinere, Elma Zadiņa, Aina Pūliņa, Gunāra Vēze, Austrā Birzgale, Baiba Tendere, Valentīna Kronberga un Ausma Stare — aicināja mani rakstīt biedrībai statūtus un kārtot citus dokumentus, lai varētu biedrību nodibināt. Droši vien mani izvēlējās tāpēc, ka draudzējos ar datoru. Pašlaik biedrībā esam ap 12 cilvēku. Šajā gadā vairākas *Dundangas Sendienu* biedres uzsākušas datorapmācību. To viņām bibliotēkā māca Aiga Ūdre un Dundagas vidusskolnieces, kas to dara kā brīvprātīgo darbu.

Uzrakstījām *ELFLA* projektu *Dundagas senioru dzīvespriekam un aktīvai darbībai* par divu telpu atjaunošanu tautas namā. Viena no tām ir 16 m², otra — 30 m² liela. Projektu at-

balstīja, un šogad uzsākti remontdarbi. Pašlaik (28. 1) ir nomainītas ārdurvis, grīda, ar reģipsi nolīdzinātas sienas. Vēl jāremontē griesti, jāsakārto apgaismojums, jākrāso sienas. Telpās strādā bijušā dundadznieka Alda Henriņa brigādes vīri, kas februāra vidū sola darbus pabeigt.

Pašvaldības līdzfinansējums projektam ir 10% (Ls 637, 72). Tā ir lieliska biedrības iespēja — rakstīt projektus, lai piesaistītu naudu un ko vērtīgu sabiedrības interesēs izdarītu, taupot pašvaldības līdzekļus. Šajā projektā paredzēts iegādāties dažādas mūsdienīgas tehnoloģiskas iekārtas — datortehnikas komplektu, multifunkcionālo iekārtu, mūzikas centru, projektoru, ekrānu, — sagādātas mēbeles un aprīkojums biedrības telpām, kā arī datora galds un biroja krēsls, plaukti, galds, biroja krēsls, no sporta inventāra —

nūjošanas nūjas. Biedrība ir uzrakstījusi projektu, lai tiktu pie sporta aprīkojuma. Vai to apstiprinās, uzzināsim 1. martā. Vēl sakārtotajās telpās vajadzētu krāsni, ledusskapi, žālūzijas... Jāraksta nākamais projekts!

Grāmatvedību biedrībā kārtu Māra Liniņa. Visi, kam esmu vaicājis pēc padoma, bijuši ļoti atsaucīgi un pretimnākoši. Liels paldies viņiem!

Diāna Siliņa

Dundadznieks 2013

2. II Dundagas vidusskolas zālē notika volejbola sacensības *Dundadznieks 2013*, kurā piedalījās mūsu skolas vidusskolēni un absolventi.

Šogad, tāpat kā pērn, uzvarētāja kausu ieguva komanda *RB&B&J*. Otrā vieta *Dundagas mežiem*, bet trešā — 13. *blokam*. Par labāko spēlētāju atzina Aivaru Pekmani.

Vairāk lasiet interneta vietnē www.dundaga.lv.

Diāna Siliņa

Jaunie šahisti Kurzemes novadā

31. I Kuldīgas šaha skolā pulcējās vietējie, Liepājas un Dundagas jaunie šahisti, lai sacenstos Kurzemes novada individuālajās un komandsacensībās.

Trīsdesmit septiņu dalībnieku vidū bija arī 11 jaunie dundadznieki, no tiem Klāvs Alkšbirze, Emīls Ķiršākmens un Alekss Fesenko sacensību gaisotni izbaudīja pirmoreiz. Vislabāk sekmējās Klāva brālim Dāvim, kas ar 3,5 punktiem ierindojās 17. vietā. Pa 3 punktiem ieguva Markuss Ekers, E. Ķiršākmens un Tīna Aukmane, pārējiem bija nedaudz vajākas sekmes. Īpaši jāuzteic pirmziemnieks E. Ķiršākmens, kas līdzēja *Dundagas torņū* I komandai iegūt 7. vietu 11 komandu vidū. Dundadznieku otrā komanda palika deviņtie.

Tagad jānācās no kļūdām un jāgatavojas svarīgam notikumam mēneša vidū — vidusskolas atklātajam čempionātam ar kuldīdznieku līdzdalību.

Alnis Auziņš

Dejo, dejo, pagriezies!

Mūsējie danco

Dundagas labais gariņš

Tieši tā man gribas nosaukt Dainu Miķelsoni (fotogrāfijā 6. no kreisās) — jauniešu deju grupas *Sensus* vadītāju — un nedaudz dalīties pārdomās.

Pirms diviem gadiem pievienojos *Sensus* dejojājam vecākajai grupai. Sākumā mani pārņēma neliels uztraukums un bailes. Vai spēšu iejusties kolektīvā, kas kopā dejo jau gadus piecus? Taču mani atbalstīja un iedvesmoja Daina, lieliskā deju grupas vadītāja: lai neuztraucos un pamēģinu! Zinu, ka neesmu vienīgā, kuru Daina ir iedvesmojusi ar savu labvēlīgo skatījumu uz dzīvi, starojošām acīm un labestīgo smaīdu. Viņa, manuprāt, ir cilvēks, kurai nekad nav bijis žēl laika. Stundām ilgi viņa gatavo deju kustības, un, ja kāda prātā iešaujas vēlā nakts stundā, Daina metas ārā no gultas un žigli to pieraksta savā lielajā kladē.

Mēģinājumos nekad nav garlaicīgi, jo Dainai izdodas uzturēt jautrību jebkurā vietā un laikā. Pirms pāris nedēļām sniedzām priekšnesumu Talsu aerobikas un deju festivālā, kas deva lielisku pieredzi. Patlaban sparīgi gatavojamies skatei, kas notiks 22. II Līpājā. Protams, ir vēl neskaitāmi daudz citu pasākumu, kuros savu dejojot prieku ir parādījušas deju grupas *Sensus*. Dažreiz pie sevis spriežu, kā gan Dainai mūs visus izdodas noturēt kopā?! Droši vien tāpēc, ka arī viņa ir viens no radošākajiem un lieliskākajiem cilvēkiem, ko pazīstu. Viņa nav tikai kolektīva vadītāja, bet arī draugs un atbalsts. Domāju, ka mums ir iemesls ar viņu lepoties, jo savu labo roku Daina daudziem ir pastiepusi pretī, neprasot neko pretī. Ceru, ka nākotnē viņa piepildīs savu sapni, mācot gan lielos, gan mazos dejojot gribētājus ēkāt ar nosaukumu *Dainas deju studija!*

Agate Pipare

Raibs kā dzeņa vēders

Par Līkās muižas jumta pārbūvi

22. I notika darba tikšanās par novada domes ēkas jumta rekonstrukciju.

Uz to sanāca domes priekšsēdētājas pienākumu izpildītāja Linda Pavlovskā, izpildītore Inga Ralle, Saimnieciskā dienesta vadītājs Andris Kojro, Nekustamo īpašumu un projektu ieviešanas nodaļas vadītājs Guntis Kārklevāls, kā arī cenu aptaujā par tehnisko projektu uzvarējušās SIA Totus pārstāvis, arhitekts Andis Špaks, kas ir Dundagas pils 2. stāva gaitiņa un sanitāro mezglu vienkāršotās rekonstrukcijas un Dundagas viduslaiku pils pagalma rekonstrukcijas tehniskā projekta autors.

Kā vēlāk sarunā norādīja G. Kārklevāls, šādas tikšanās ir parastā darba prakse, lai projektētājs kopā ar pasūtītājiem izrunātu, ko un kā vajadzētu darīt, kādas ir pasūtītāja vēlnes un kā tās īstenot. Jumta rekonstrukcija ir jāveic tāpēc, ka jumts jau ir kritiskā stāvoklī: pērn rudenī tas tecēja. Arī no Kalna dārza labi redzams, ka jumta segums ir bojāts, lietus ūdeņu novadīšanas renes un caurules ir sarūsējušas un savu uzdevumu nepilda.

Projektu vadītājs Guntis Kļaviņš pastāstīja, ka reizē ar jumta rekonstrukciju otrajā stāvā pārbūvēs telpas, lai tur varētu iekārtot vairākus darba kabinetus. Tehnisko projektu paredzēts pabeigt šajā pavasarī. Tā izmaksas — Ls 1800.

Diāna Siliņa

Prese novada bibliotēkās

2013. gadā ikvienā novada bibliotēkā interesentiem būs iespēja lasīt preses izdevumus. Abonēšanas maksas pilnībā sedz pašvaldība.

Dundagas bibliotēkā: Annas Psihologija, Barbie, Citādā Pasaule, Dārza Pasaule, Dārzs un Drava, Deko, Diena, Disney Princeses, Donalds Daks, Dundadznleks, GEO, Hello Kitty, Ieva, Ievas Dārzs, Ievas Māja, Ievas Stāsti, Ievas Veselība, Ilustrētā Pasaules Vēsture, Ilustrētā Zinātne, Ilustrētā Junioriem, Kabinets, Klubs, Lauku Avīzes Tematiskā Avīze, Leģendas, Mājas Dakteris, Mājas Viesis, Mazdārziņš, Mūsmājas, National Geographic latviešu valodā, Pastaiga, Patiesā Dzīve & Patiesās Dzīves Speciālizdevums, Praktiskais Lat-

vietis, Rokdarbu Vācelīte, Santa, Sestdiena, Sīrups, Spider – Man, Talsu Vēstis, Una, Vāģi, Veselība.

Kaļķu bibliotēkā: Dārza Pasaule, Dundadznleks, Ieva, Ievas Māja, Ievas Stāsti, Ievas Veselība, Kas Jauns, Latvijas Avīze, Lauku Avīzes Tematiskā Avīze, Patiesā Dzīve, Pavards, Praktiskais Latvietis, Talsu Vēstis, Una.

Vidales bibliotēkā: Annas Psihologija, Dārza Pasaule, Diena, Dundadznleks, Ieva, Ievas Dārzs, Ievas Stāsti, Ievas Veselība, Lauku Avīzes Tematiskā Avīze, Mūsmājas, Pavards, Praktiskais Latvietis, Talsu Vēstis.

Dundagas vidusskolas bibliotēkā: Diena, Dundadznleks, Ilustrētā Pasaules Vēsture, Ilustrētā Zinātne, Ilustrētā Junioriem, Talsu Vēstis.

Kolkas bibliotēkā: Astes, Copes Lietas, Dārza Pasaule, Dundadznleks, GEO, Ieva, Ievas Stāsti, Ilustrētā Pasaules Vēsture, Ilustrētā Zinātne, Ilus-

Aerobikas deju festivālā

26. I Talsu sporta namā gadskārtējā aerobikas un deju festivālā līdztekus daudz Latvijas pilsētu pārstāvjiem uzstājās arī Dainas Miķelsones vadītā Dundagas Kultūras pils deju grupa *Sensus*.

Festivāls pulcēja vairāk nekā 300 dažāda vecuma dalībnieku no Aizputes, Dundagas, Engures, Grobiņas, Kuldīgas, Liepājas, Ventspils, Rojas, Talsiem un Tukuma. To, ka aerobika ir iecienīta, apliecināja gan kuplais dalībnieku un skatītāju pulks, gan festivāla ilgā gaita — tas norisinās Talsos jau 17. gadu. Mūsu meiteņu vadītāja Daina uzsvēra, ka pasākums bijis ļoti jauks un mūsu deju grupa guvusi daudz jaunu iespaidu. Skatītāji atzinīgi novērtēja mūsu deju grupas sagatavotos priekšnesumus. Šādi festivāli mudina turpmākam darbam.

Smaida Šnikvalde

Lielkoncertā Talsos

19. I Talsu sporta namā lielkoncertā *Ceļā uz Deju svētkiem* dejoja arī mūsu novada vidējās paaudzes deju kolektīvs *Dun-dang* un seniori. Stāsta kolektīvu vadītāja Dace Treinovska.

Tie bija mazie Dejas svētki. Izdejojām visu Deju svētku programmu tādā kārtībā, kāda tā būs lielajos svētkos. Lielkoncertā piedalījās arī pazīstamie Rīgas tautas deju kolektīvi, piemēram, *Ačkups, Gatve, Teiksmā*. Viņi dejojot radīja labu stāju un noteiktas attiecības, priecēja ar skaistiem tērpiem. Tur bija ko redzēt un mācīties!

Lielkoncerts lika mūsu dejojājiem sasparoties un saprast, ka vēl daudz jāstrādā un jāmācās, lai sasniegtu lielisku rezultātu.

Paldies novada domei, kas mūsu deju kolektīviem piešķirusi naudu jaunu tērpu iegādei. Tiesa, ar to nepietiek visam vajadzīgajam, tāpēc nācās arī pašiem meklēt iespējas, lai nekā mūsu tērpiem netrūktu. Ceram, ka uz skates laiku aprīlī dejosim jaunos tērpos.

Liels paldies dejojājiem par izturību! Nav nemaz tik viegli izturēt mēģinājumu slodzi. Dejojājiem, kas pievienojās pērnajā rudenī,

vajadzēja iemācīties no jauna piecas lielas un sarežģītas dejas. Sākām mācīties tikai oktobra sākumā, bet uz lielkoncertu tās jau bija jāprot.

Vēl aizvien aicinām dejojāju pulkam pievienoties vīriešus!

Uzklausīja Diāna Siliņa

Balsosim par mūsējiem!

Dun-dang jaunieši un vidējās paaudzes dejojāji aicina atbalstīt Dundagas deju kolektīva *Dun-Dang* jaunu tautas tērpu iegādei, balsojot projektā *Labie darbi*.

Dundagas deju kolektīvs *Dun-Dang* jau pastāv vairāk nekā 60 gadu. Tajā darbojas bērnu, jauniešu, vidējās paaudzes un senioru deju kolektīvi. 36 gadus to vadītāja ir Dace Treinovska. Pateicoties viņai, kolektīvi ir sasnieguši augstus rezultātus deju skatēs, kas devušas iespēju piedalīties Dziesmu un deju svētos. Dejojāji piedalījušies arī Eiropiādēs Spānijā, Itālijā, Francijā, Vācijā un citās valstīs, kur izdejojusi Dundagas vārdu.

Mēs, vidējās paaudzes deju kolektīvs, rosīgi gatavojamies skatei un esam ceļā uz Dziesmu un deju svētkiem. Lai mēs labi izskatītos un gūtu gandarījumu no tā, ir vajadzīgi jauni tautas tērpi. Pašreiz dejojām ar ļoti veciem, norakstītiem un pat iznomātiem tērpiem. Dundagas pašvaldība ir radusi iespēju atbalstīt jaunu tautas tērpu iegādi daļēji.

Tādēļ piedalāties projektā *Labie darbi*, lai iegūtu finansiālu atbalstu un īstenotu mūsu ieceres. Lai tiktu pie nepieciešamās naudas summas tērpu iegādei, lūdzam nobalsot par mūsu projektu. Balsošana notiek visu februāri. Uzvar tas projekts, kurš saņem vislielāko balsu skaitu. Mēs ļoti gribam dejojot skaistos tērpos, tāpēc lūdzam balsot jūs pašus un aicinām iesaistīt savas ģimenes cilvēkus, radus un draugus. Tāpat arī lūdziet, lai viņi par mūsu projektu aicina balsot savējos. Būsim pateicīgi par jūsu atbalstu!

Balsot var interneta vietnē: www.labiedarbi.lv/lv/balso_par_projektu/Suj-man-svarkus-mamulina-dancot-ieti-man-gribas.html.

Dun-dang jaunieši un vidējās paaudzes dejojāji

Korī aicina vīrus

2. II Laucienē bijušā Talsu rajona koru kopmēģinājumā piedalījās abi novada lielie kori.

Kā atzina Dundagas pagasta jauktā kora diriģente Dace Šmite, viņa par kora uzstāšanās saņemusi negaidīti labas atsauksmes. Par to, protams, prieks. Taču kori pietrūkst vīru balsu. Pastāvīgie koristi vīrieši ir tikai Aigars Zadiņš, Modris Emerbergs, Gatis Leja, Gatis Vansovičs un Rūdolfs Kristaps Bražis. Parasti izlīdz vai nu vidusskolēni, vai absolventi, bet tad, kad var. Tāpēc diriģente aicina uz kori dziedājošos vīrus.

Diāna Siliņa

Tereza Ruta Porjadina	(1939)
Māris Kriķītis	(1945)
Pēteris Tīss	(1940)
Velta Prātiņa	(1931)

«Dundadznleks» Nr. 3 (152) 2013. gada februāris.

Dundagas novada domes izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.

Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Nauris Freimuts, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Inga Ralle, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervējama. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznleku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 400 eks. **Internetā:** www.dundaga.lv/avize

trētā Junioriem, JOY, Klubs, Latvijas Avīze, Lauku Avīzes Tematiskā Avīze, Ķepainītis, Leģendas, Lilit, Mājas Konsultants, Mājas Viesis, Mūsmājas, Patiesā Dzīve & Patiesās Dzīves Speciālizdevums, Omītes Zālītes, Rokdarbi, Rokdarbu Vācelīte, Sīrups, Talsu Vēstis, Veselība, Zintnieks.

Mazirbes bibliotēkā: 100 labi padomi, Dārza Pasaule, Dundadznleks, Ieva, Ievas Māja, Ievas Stāsti, Ievas Veselība, Ilustrētā Junioriem, Latvijas Avīze, Mans Mazais, Mūsmājas, NRA, Pavards, Patiesā Dzīve, Privātā Dzīve, Rokdarbu Vācelīte, Talsu Vēstis.

Izmantojiet iespēju bez maksas lasīt presi visās novada bibliotēkās!

Ruta Emerberga, Dundagas novada centrālās bibliotēkas vadītāja